

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállítás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wttlich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; helyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap”

V. évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Félévre 3 forint. Evnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, ápril 4.

Midőn lapunk 24-ik számában, a helyi börtön szomorú helyzetét részletezve felmutattuk, említettük, hogy szükséges lenne egy terjedelmes teleknek a végre való megszerzése, hogy arra egy minden tekintetben alkalmas törvénykezési épület, s ennek közelében egy jól át gondolt terv szerinti börtön mielőbb felépíttessék.

Ma már egy alapos felvilágosítás következtében tett pontos és hiv utántekintés nyomán azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy határozottan nyilváníthatjuk, miszerint az említett terjedelmes helyiségbevásárolhatására szükségelt összeg az állam részéről és részére megtakarítható, miután maga az állam, Maros-Vásárhelynek ép azon felette szerencsés városterületén, melyről legjelesebb orvosaink egyike azt szokta mondani, hogy az, fekvésénél fogva a betegre nézve már fél cura, oly nagy kiterjedésű földterületről szabadon rendelkezhetik, hogy azon bármily kényelmes törvénykezési épület, s a legértelmesebb jóakat szerint rendezendő börtön, ehez kihagyhatatlanul számítható sétatérrel együtt — jó móddal felállítható.

Ez az eléggé nem értékesíthető szép és egészséges helyiség az ugynevezett régi baromvásáru-szában fekszik, már elneveztetése indokánál fogva történelmi nevezetességű föld, miután a legrégibb ősz- és ősidők szokása szerint a székelyek által királyi menyegzőre ajándékozni szokott ökrök ott árusítottak el.

És már, midőn az állam, birtokában van az alaphelyiségnek, mikor ez a helyiség szép, tágas és egészséges, s szintugy ajánlkozik az epedve várt mintaszerű humanus beruháztatás elfogadására, ekkor semmi se hiányzik, csak a felső akarat, melynek egyetlen „legyen” szava azonnal mozgásba hozandja a megkívántató minden erő, a végre, hogy egy jó osztályzattal intézendő törvényezési helyisége, s a büntetés főfeladatát a javítást eszközölő börtönépület — Patria, lapso homini homlokfelirattal — mielőbb létrejöjjön. S ezek elkészítése már csak azért is felette sürgős, mert jelenleg nem hiányzik az a gyanúsító nézet is, mintha a főügyészség egykedvűsége lenne az oka a maros-vásárhelyi fogda szálamomra méltó szomorú állásának. Pedig mi, kik a szenvedő emberiség ezen annyira érdekes — vagy, ha úgy tetszik: legérdekesebb — ügyét legközelebről ütezzük, tudjuk, hogy a tevékeny és lelkiismeretes kir. főügyészség, ha tettköreben lenne az az iránti rendelkezés rendszeresítve, nem holnap, hanem ma tenné, tételné le a szegletkövet, melyre aztán a magas kormány résztvevő érzetét késő időig jelző magasztos emlék felállíthatnánk.

De így csak is a felső magas akarat döntő kifolyása lehet az annyira — és pedig halasztatlanul — szükséges törvénykezési és javítási épületek megkésztetése vix motrix. Tudjuk mi ugyan jól, miként azt még más alkalommal is felemlítettük, hogy „La volonté est seul un miracle;” de ép az, a mit mi akarunk hinni, hogy egy oly magas állású, kitűnő miveltségű egyéniségnél, minő a mostani magyar igazságügy-minister, kinek az általunk annyira bálványozott classica Litteratura legkedvesebb szelemi tápláléka, erős akarat nem hiányozhatik. Hiszen ott, hol egy magánál a miniszternél, a kitarató munkássággal beszerzett ismeretek, nemes szíven át lejárta, kellő világosságban állítják elébe az itt híven elősoroltak valóságát, mi szinte nem értjük, hogy minő akadály gördülhet avagy gördíthetik a ministeri csodaszerű akarat elébe, miután mi feltétlenül hisszük, hogy Pauler Tivadar művelt esze és nemes szíve előtt az alárendelt akaratok ellenzése, csak sujtó és megvető ítélet indokul szolgálhat. Az antik művelt kor hő barátjának egy percig se szabad feledni, hogy „Qui sibi fidit, dux regit examen.”

De ha anyagi szempontból tekintjük is az annyira szükséges épületek felállítását, úgy is könnyen kiszámítható az az összeg, melyre a következő haszna az államnak, ugyanis: most fizet évenként az állam a m.-vásárhelyi törvénykezési és fogdai helyiségekért 5000 frtot; de ha ezen összeg tőkéjét az építkezések kivételére törlesztés feltétele mellett felveendi, néhány év lejártával a mind erkölcsileg, mind anyagilag becses épületek az állam teher nélküli tulajdonaivá válnak a további bérletkiadások teljes beszünésével.

Az sem figyelmen kívül hagyható, hogy a maros-vásárhelyi törvényesség, — miután abban négy törvényhatóság igazságszolgáltatása összpontosult — legkiterjedtebb körrel bír, s mint ilyen, kiválólag igényli, hogy a fennforgó építkezések mielőbb és mintaszerűleg intéztessenek.

Jelenleg e tárgyra vonatkozólag még van egy mondandónk: Pauler Tivadar miniszternek ritka szerencse jutott részébe Erdély iránti részvétét tettelesen tanúsíthatni. Mint közoktatás-minister erőlyesen és sikerrel munkált a kolozsvári egyetem felállításában. Most, mint igazságügy-ministernek szabad jóakarattól függ a kérdésben levő építkezések elrendelése által szenvedők során könnyíteni, melegen átgondolva, elhatározó indokul, ezen igazán ide illő igazságot:

„Certis medium et tolerabile rebus

Recte concedi.”

Dobolyi Sándor.

Pár szó az egyetemleges jelzalogokról,

(Folyt. és vége.)

Halmosynak azon további állítását, hogy a vevők ellenében nem birnak jogezimmet, teljesen osztom, nem ugyanazon indokokból, mint ő, hanem, mert az alább kifejtendők alapján a vevő még az eladó ellenében sem bir joggal dologi kielégítésre.

Ennek ellenében Herczegh azon állítását, hogy a korábbi vevő az adós vagy későbbi vevő ellen dologi joggal bír, de a későbbi a korábbi ellen nem, nem tartom helyesnek, mert az csak következménye a szavatosság azon felfogásának, mely ellen érveimet fennebb kifejtettem.

Mind a fizető jogai, mind a szavatosságból vont következtetésekre nézve egy további és hathatós ellenérvet képez azon, fennebb mellékesen jelzett körülmény, mely

az egyetemleges jelzalogokra nézve fennrörög, hogy t. i. azok egyébként egymástól függetlenek lévén, csakis a követelés elenyészte az, mi mindnyájukat együtt és egyenlő mértékben érinti.

A zálogjog nem bir önálló természettel, hanem létele anyagilag tekintve, a követelés lételétől függ, ennek járulékok általi növekedésével nagyobb terjedelmet nyer, s viszont kevesbedésével szűkebbre szorítkozik: a követelés elenyészésével pedig teljesen megszűnik. Az egyetemleges zálogjog, mint ilyen s másfelől, mint abszolút jog természetéből következik, hogy bármely elenyészési módon a követelés megszűnt, megszűnik a zálogjog minden egyes, egyetemleg lekötött zálogtárgyra nézve, függetlenül a zálogtárgy tulajdona által kijelölt személytől.

Ha tehát a vevő kifizeti a követelést, mely megvett ingatlanát egyetemleg terheli, a fizetés által megszűnik a zálogjog a többi zálogtárgyak felett is, legyenek ezek akár az eredeti adós, akár már egy harmadik személy birtokában.

Nem tesz különbséget erre nézve az, hogy nyilván könyvileg bejegyzett jogok csak szabályszerű kitörítés által enyésznek el alakilag, mert ez esetben támaszkodva az elenyészési módra az érdekeltek a zálogjog kitörlését a többi egyetemleges zálogtárgyakra nézve a telekkönyvi rendtartás 155. §-a alapján kérhetik és ez nekik meg is fog engedtetni.

hető és döntendő el. De úgy fogva fel a szavatosságot, mint telyesen és egészen kötelmi, személyes viszonyt, mint ezt fennebb kifejtettem.

Tehát a vevő, az egyetemlegesen biztosított követelést kifizetvén, a szavatosságnál fogva, ha különben ezt kizáró okok nem léteznek, — az eladótól, de csakis ettől, a szerint, mint az jó- vagy rossziszemű, kártérítést vagy teljes elégtételt követelhet. Ezen követelési joga azonban pusztán személyes és nem terhelheti az adós tulajdonában levő egyetemleges jelzalogot. De azon harmadik személy ellenében, ki netalán az adóstól utóbb vagy előbb vett ugyanazon követelés által terhelt más egyetemleges jelzalogot, épen semmi joggal nem bír, mert azon szerződés, mely az eladó és vevő közt keletkezett, reá nézve semmi befolyással nem bírhat, ő ebből a dolog természetéhez képest semmire sem jogosíthatatik s köteleztethetik. Actus inter duos gestus tertius nec obest, nec prodest.

Ennélfogva úgy az adós, mint egy más egyetemleges jelzalog vevője, ha a követelés kifizettetett, a kitörlés telekkönyvi bekebelezését kérhetik.

Hanem igen is képezheti a szavatossági igény alapján elégtételt telekkönyvi bekebelezés vagy előjegyzés tárgyát, az adós tulajdonában levő egyetemleges jelzalogra, de csak annyiban, mennyiben az rendes peruton megítéltetik, s a mennyiben a bírói határozatok telekkönyvi bejegyzés tárgyát képezhetik.

Ha pedig az adós minden egyetemleges jelzalogot elidegenítene, s egyéb vagyona nem volna, a fizető vevő, mint ez természetes ily esetben, kártérítési igényével kielégítése tekintetében célt nem érhetne.

Ily eshetőségek ellen orvosszerű, azaz óvszerű csak a telekkönyvi rendszer nyújtotta nyilvánosság és ennek alapján eszközölhető kikutatása a telekkönyvi állapotnak szolgálhat, mit nem lehet eléggé ajánlani azoknak, kik ily ügyletekbe bocsátkoznak.

Ezekben fejtettem ki szerény észrevételeimet e kérdés felől, melyeknek korántsem igénylek csatlakozást; célom egyedül az levén, hogy a nálunk még ifju, kevesek által cultivált telekkönyvi ügyre nézve, mely azonban úgy fontossága, mint némely iránybani nehézségei és bonyolultságai miatt, igenis megérdemli a bővebb figyelmet és tanulmányozást, az eszmésurlódás esetleg nézet-tisztulása bármily keveset tehessenek.

Ifj. Mohay Sándor.

Maros-Vásárhely, 1873. márczius 29.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Székely Hírlap“ f. évi márczius 26-án megjelent 24-ik számának vezércikkében az itteni kir. törvényszéki börtönviszonyok tárgyalása közben az iratik, hogy ott közelebből egy localis cholera-eset merült volna fel.

A netalán felmerülhet aggodalmak megelőzése céljából kénytelen vagyok határozottan nyilvánítni, hogy ezen közlés csakis tévedésen alapulhat, miután a kir. törvényszék börtönében, annak létezése óta cholera eset teljességgel elő nem fordult; — s annak lehető megelőzésére minden — az adott viszonyok közt lehetséges elővigyázati fertőtlenítési és tisztasági intézkedések — huzamos idő óta folytonosan alkalmazva vannak.

Tisztelettel kérem, azért ezen pár helyreigazító sor-nak becses lapjában helyet adni.

Szilágyi Miklós
k. ügyész.

A férfi fegyenczekre vonatkozó szabály-rendelet.

(Rész Ensel Sándor szászországi utinaplójából.)

A fegyencnek nem szabad az élelmezésére kiadott kenyeret, vagy más féle élelmi anyagot más foglyoknak átengedni, azokat kicserélni, vagy pedig a kiszolgáltatás alkalmával a tárgyakat mások által magának kihozni.

Minden fegyencnek kötelességévé tétetik, testét tisztán tartani, továbbá ruhadarabjaira gondot fordítani — különösen pedig:

a) mindenki köteles mindjárt reggel a fölkelés után ágát szabályszerűleg rendbe hozni.

b) Ezután a mosdásra kijelölt helyen arcát, nyakát és kezeit megmosni, — haját mely mindenkor rövidre van nyírva kifésülni és fejét mindenkor szintén tisztán tartani — nyáron a köntös és mellényt a mosdás alkalmával le kell vetni a hideg időszak beálltával azonban ez alól felmentvén.

Egyébiránt minden fegyenc ebéd, és estéli előtt, azok pedig, kik szennyező munkával foglalkoznak, például a házi kertben dolgozók, festők stb. naponta ismételve tartoznak arcukat és kezeit megmosni, ruháikat és csizmáikat pedig megtisztogatni.

c) Szerdán s szombati napon a ruhákat ki kell porozni és kikéfélni.

d) Szerdán és vasárnap a lábbelit kitisztítani és

e) A férgek vagy fekély legkisebb jelenségeiről a fegyenc felvigyázónak azonnal jelentést tenni tartozik; valamint tartozik

f) a ruházat és lábbeli rongáltságáról szintén jelentést tenni.

g) A fegyencnek tartozkodniuk kell a szobák falai ajtóit, ablakai lépcsőit stb. bepiszkításától.

h) Éji nyughelyén minden fegyenc köteles egészen az ingig levetkőzve aludni.

Valamint a fegyencnek nem szabad más, mint öltözők könyvébe beírt ruhákat hordani, úgy tilos azokat önhatalmulag kicserélni, az öltözők bélyeg számokat és jelvényeket önhatalmulag eltávolítani avagy megváltoztatni szintén nem szabad.

Új ruhadarabok kiadása alkalmával a régiéket visszaadottnak, oly darabok, melyeken öltöny-könyvbe be nem írvák, elvételnek és a tulajdonosok megbüntettetnek.

Minden a fegyenczre bízott munkaanyagának pazarlása, avagy pedig az asztalneműeknek műszerek és öltönydaraboknak és bármiféle az intézet tulajdonát, vagy a fegyencnek sajátját képező tárgyaknak rongálása illetékes kárpótláson kívül fenyítéket von maga után.

A tesnek szándékos megsértése és betegségeknek czélzatos előidézése, avagy színlelése szigorú büntetéssel fenytetik.

Azon fegyenc, ki betegnek érzi magát, azt mindjárt reggel az e részben felállított szabály szerint (az étkezési teremben) a szolgálatban lévő felvigyázónak tartozik bejelenteni, kinek feljelentésére az orvos kezelése alá vétetik. Sérülések, vagy pedig hirtelen rosszullét a nap és éj bármely idejében azonnal bejelentetni tartozik.

Minden saját nyoszolyával el nem látott beteg, köteles a maga osztályához tartozó felvigyázó jelenlétében az orvosilag számára rendelt gyógyszer bevenni.

A meghatározott munkaidő tartama alatt egy fegyencnek sem szabad henyélnie, és még azután is midőn már kiszabott munkáját bevégezte, tovább tartozik szorgalmasan dolgozni.

A munka helyiségekben dolgozás alkalmával, mind a köntös, mind a mellény levettetnek, ha csak a gyengélkedés vagy nagyobb hideg miatt ezen ruhadarabok megtartását felügyelő meg nem engedi. A munkatermeken kívül az udvarban stb. a köntös mindenkor begombolva viselendő.

Nem szabad fegyencnek más munkát végezni, mint mely neki kiszabott, annál kevésbbé szabad a házi készletet más munkákra fordítani.

Minden fegyenc munkakönyvvvel láttatik el, melybe a neki általadott feldolgozandó anyag, valamint az általa kiszolgáltatott munkák bejegyztetnek. Ezenkívül minden fegyenc kap egy számlási könyvet, melybe a kiérdemelt munkabért és a netalán őt illető pénz bevételbe, a kapott élelmi szerekért járó összeg és más pénzbeli be-
ruházások a kiadásba tétetnek, ezen könyvnek minden hé-
napban számla zárlattal ellátva a fegyencnek átvizsgál-

lat végett kiadatnak, ki az abban netán előforduló téves számvetéseket az illető vizsgáló felvigyázónak azonnal bejelenteni tartozik.

Mielőtt egy fegyenc, ha intézetét elhagyná az ő saját takarékpénzözlését illető netáni téves számítások a kir. intézet Igazgatóságánál bejelenteni tartozik, mely későbbi felszólalások tekintetbe nem vétethetnek.

Tűz és gyertyával minden fegyencnek ovatosan kell eljárni, hanyagság és tűzveszélyes anyagokkal visszaélés szigorú büntetést von maga után.

Ezen rendszabályokat nemcsak minden fegyenc saját személyére vonatkozólag köteles megtartani, hanem még tartozik a mások részéről elkövetett reudsértők annál is inkább bejelenteni, minthogy az ilyes törvény-sértések eltitkolása már magában is büntetésre méltó.

(Vége köv.)

Maros-Vásárhely, április 2.

Tisztelt szerkesztő ur!

E lapok 20-ik számában, a „Helyi dolgok“ rova-
alatt egy kis cikk jelent meg, mely a helybeli polgá-
reál irányú iskola érdekében közöltetett valamely, —
népnevelés iránt meleg érdeklődéssel viseltető — tanü-
barát által. Erre vonatkozólag engedje meg a tisztelt sze-
kesztő ur, hogy egy néhány szót én is szólhassak:

Nem akarok senkit sérteni, sem polémiait indítani, sem, ha netalán soraimból a népnevelés érdekében költ-
lességmentesítés vádjá tűnnék is ki, — senkit még-
idő szerint érte felelőssé tenni; hanem csak egyszer-
leg az ügynek használni.

A népnevelés mezeje, főképp ezen mi kis görbe o-
szágunkban, még nagyon is parlag. És kik ezen me-
tűzték feladatukká mivelni, mily jól esik azoknak ma-
az a hang is, mely nehéz működéseikben segítségül lá-
szik menni, mely a helyett, hogy a minden lépten ny-
mon felmerülő fogyatkozásokért azokat vonná felelő-
ségre, kik azoknak éppen nem okai, pártolásra hívja
azokat, kiknek hatalmukban áll a számtalan fogyatkoz-
sokon egy kis jóakarattal és ügybuzgósággal sokat és sok-
segíteni. Épen egy ilyen hangot hallék a tisztelt sze-
kesztő ur lapjában én is elhangzani, mely is számtal-
elfoglaltatásom között nemcsak, hogy kellemesen hang-
zott füleimbe, de fáradságaimnak édes megnyugtató
talmává vált azon reményemben, hogy a jó mag tal-
termékeny földre is fog találni.

A tanügyhöz értő, minden jóakaratu emb-
eddigelő polgári realirányú iskolánk iránt még csak el-
meréssel nyilatkozott. — Tekintve pedig azt, hogy ez
iskolába mily képességu növendékeket vagyunk kénytel-
nek felvenni, a kiknek t. i. semmi előismereteik nincse-
a legnagyobb rész még olvasni sem tud, vagy ha van
vagy egy, a ki olvasni tud, az rendesen olyan, a ki

TÁRCSA.

Aranka áldozata.

Az „Indépendance Belge“ után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

— Ön uram történetet fest? kérdé Edgár.

— Nem uram, felelt az utas nagyon szelid hangon.

— Arczképet?

— Nem uram.

— Ugy hát vidéket?

— Nem uram.

— Ön uram hihetőleg ékitményeket fest, — mondá Edgár lehangolva.

— Ugy van uram, azt festek, mormogá a beszél-
gető.

— Csapjunk hát fel pajtás; és Boiyn kezét nyujtá neki.

— Mi az ördögért nem mondta azt ön mindjárt leg-
előbb?

— De nekem úgy tetszik, hogy nekünk akkor arra
nem volt időnk.

— Igaz! Ön evett, én beszélgettem, mert a hal-
ételre tartottam magamat. ... És így ön a festéklapot
tartja?

— Nem oly helyesen, mint ön.

— Azt ön legkevésbé tudja.

— Engedelmet kérek, én önt jól ismerem Boiyn
Edgár ur, önt belebbesték, és őo Troyesban dolgozott a
Godárd ur festészeti műhelyében, s ön az, a ki a Béke
kávéház ékitményeit festette, s a kis seminarium kápol-
náját.

— Ugy van, nem tagadom, Boiyn Edgár festette.
Festettem puncsos poharakat, füstölőket, mureksomago-
kat. Ab! a szép murkok! Az én festéseim mellett a ter-
mészeti zöldségek torzítottakként tűntek fel. Ön felelte
azt a híres ékitményt is, melyet a színház számára he-
venyében készítettem volt, mikor a Chaumont dalszintár-
sulata oda jött, hogy Ördög Róbertet adja. És ez volt az

én fényes győzelmi pompám!... De hogyan történt az
hogy ön engem megismert?

— Az ön pártfogómnál, Laufernát urnál hallottam
önről beszélni.

— Különös! én nem voltam szerencsés önael talál-
kozni se a kávéházban, se színházban, se a testgyakor-
laton, se a zene melletti időtöltéseken.

— Az nem feltűnő... Én gyakran távol voltam
Troyesból; ön tudja, hogy Laufernat templomablakok ké-
szítésével, kijavításával foglalkozván, az neki a templo-
mok részéről kiváló pártfogoltatást szerzett; mi felette
keveset dolgozunk a városban. Mi legtöbbet a megyében
foglalkozunk, sőt eljárunk a szomszéd megyékben is. Én
általában egy egész évből alig két hónapot töltök Troyes-
ban, s mikor ott vagyok is, estve hon ülök atyám és
anyám közelében.

— Ön jó fiu, értem én azt... ön azért dolgozik,
hogy szüléit elláthassa.

És Edgár felindulva szíve egyszerűségében, meg-
tudta magának magyarázni a szakadozott felső köntöst,
a fejéreslő nadrágot ezen halás fiu gondoskodásából, a ki
a maga hiúságának semmit nem áldozott, hanem mindent
szüléinek adott.

De az ő pajtásának volt az a szerénysége vagy ke-
vélysége, hogy visszautasította azt a bókot, melyet meg
nem érdemeltnek tekintett.

— Szüléim, folytatá ő, az előbbi szelid és finom
hangon, jó állapotban vannak, s nekem ők semmibe se
kerülnek. Ok egy kis házikóban laknak, mely sajátjuk, s
a csatornához közel fekszik. Atyám városszolga, anyám a
Saint-Rémyszentegyház székei kiadója.

Edgárnak nagy kedve lett volna ezen előadásra jót
nevetni, de megtartoztatta magát; egyébiránt pedig ilyen
formán okoskodott magában:

— Hát akkor ez a piszkos mire fordítja a pénzét?
Miért nem tart fenn magának valamit egy új sapkára?

A székek haszonbérbeadó nő fia, mintha kitalálta
volna ezt a veszélyes elítéltetést, sietett nyilatkozni:

— Mikor az embernek nincs az a szép adománya,
minő az öné, s még valamit arra is meg kell marasz-
tani, hogy magát tovább és többre képezhesse, az aztán,
— minő az enyim is — szomorú helyzet.

Boiyn ezen bók által egészen lefegyvereztet-
érezte magát, s résztvevőleg nézett pajtására.

Bergeran asszony közbejöttte megváltoztatta a tá-
salgás folyamatát, tángyérokat váltva, s feltárlva a hi-
matroz-izlés szerinti haléket.

VIII.

Azt tudja minden ember, hogy a matroz halé-
olyan könnyen készíthetőnek tetszik, pedig bizony nagy-
bajos azt jól találni, ép úgy mint egy jó alkotmányt.

Ismételt tanmondatok, hibás formulázások ott figy-
lembe se vétetnek, a hol a potyka és angolna darab-
forró borba hánnyatva, nem elégségesek elkészítésére az
összes munkálatoknak, melyek a vendéglők büszkesége
az államok nagyravágása.

Az alkotmányok ép úgy, mint a matroz halé-
nem kívánnak sebess főzést, sem pedig egy mindennapi
fűszerezést, azok a sebess főzés és erőszakolt csinosít-
által meg semmisülnek.

De, hogy a matroz halétel mellett maradjunk, ha
elmondjuk, hogy annak egyszerűnek kell lenni, tiszta
zel, nyersség nélkül. A bornak bennne érezhetőnek ke-
lenni, de éppen nem kiválólag; Az, t. i. a bor, a fő-
vére, elegyítve a víz husával, és ebből a vegyítékből a
tán elő áll egy kenetes hus, mely ugyanazonosul az em-
beri testtel, melynek az megsokszorozza nedvét, eláraszt-
ván azt a természet mindennemű erejével.

Az erdőből gyűjtött gomba, a közönséges var-
hagyma, a hősi borostyán, ezek ennek a páratlan ételnek
mezei fűszerei. Mesterkéletlen, szép remekmű, halhatatlan
pásztori költemény, melyet az idő tisztelt és fenntartot-
hogy azt minden korral megköstöltassa.

Hosszas utból megtéréskor, szánandó érkezés,
fáradtság és csalódások után, az ember kipihenve s az en-
kölsre szellemülve érzi magát, mikor a matroz halétel
készíteni látja. Ez egy költőisített felelevenítése az em-
beri életnek és küzdésnek.

(Folyt. köv.)

gymnasiumokból másod és harmad (secunda, tertia) osztályu érdem, (vagy tán érdemtelen fokozata miatt kihullott, még a mellett időközökben rendetlenül gyűlnék be hozzánk, kiket először olvasni kell tanítani, és csak azután lehet velők feladatunk megvalósíthatásához fogni; reméllem, nem öndicséret fitogtatásául tűnik fel, ha kimondom, hogy kedves városunk polgárainak elismerését a fennebb jelzett kis czikk által említett „jeles vezetésen“ kívül, még a kötelesség lelkes teljesítése érzetétől indíttatva, laukodást nem ismerő tevékenység által voltunk szerencsések kiérdemelni. Ebben a tekintetben nincs is semmi panaszuuk, mert fáradságunk gazdagon van jutalmazva a jutalmak legszebbikével, az elismeréssel. Hanem van kifogásunk nekünk is elég a tisztelt szerkesztő ur ltal is főlemített helyiség ellen, mely sem terjedelmileg, sem czélszerűség tekintetében nem felel meg a kívánalmaknak, nem hogy a jövő és azutáni években, de még most jelenleg a meglevő két osztály számára sem. Terjedelmileg nem azért, mert míg jelenben a két osztály számára sincs annyi helyiség, hogy testgyakorlatot lehessen tanítani. Már pedig azt mindnyájan tudjuk, hogy az ujabkor czélszerű nevelési eszméje elodázhatatlannul követeli, hogy necsak a lelket, hanem a testet is fejlesszük, mert ha vannak is kivételek, de általánosan még is csak az áll, hogy az erős lélek erős testben lakik. Ayagy nem ezen állítás igazsága mellett száll-e minden jól berendezett iskola, hol nemcsak a fiu, hanem a leánygyermek testgyakorlat tanítása is foganatba van véve? Nem sorolom fel, mily testgyakorló intézeteket láttam személyesen az Osztrák birodalomban, Bajorországban, Schweizban és több más helyeken, hanem csak azt említem, hogy a ki az egyetlen Lipcsében látja azt, hogy 4—5 éves kis leánykák zeneszóval adandó taktusra, mily gyönyörű testgyakorlati mozdulatokat tesznek az idegen szemlélő előtt, önkénytelenül felsőbajt és arra gondol, hogy valjon el jön-e valaha az ilyen népnevelési intézkedés a mi országunkban!?

Továbbá a terjedelmel illetőleg a mi iskolánknál még az a nagy hiány is meg van, hogy nem is udvarról lépnek a növendékek be az iskolába, hanem egyenesen a jó nagy kavicsoslat kirakott utcáról. De ez még hagyján! A belépésnél még nem tört ki egynek is sem a karja, sem a laba. Hanem mikor a 10 percnyi szünetre kirohannak az éles kövezetre, innen már nem egy tért vissza sirva a tanítás további hallgatására. S jóllehet eddigelő még nagyobb szerencsétlenség nem történt, de az elesés következtében testén kapott kék foltokat, már nem egy viseli huzamosabb ideig. Sőt még az is történt, hogy ütés helyét vagy kettő meg is feküdte, pedig a szoros és gondos felügyelet örködött felettük. Most már jön a harmadik osztály beállítás. Hogy ez lehetséges legyen, vagy nekem, vagy a pedellusnak kell lakszobájából valahova, az iskola helyiségből elköltözni. Akár melyik történjék, az iskola hátrányára történik. Mert ha én, mint igazgató vagyok távol az iskolától, a minden percbebe előforduló egy s más apró bajok halasztást nem szenvedő orvoslása, és a szüntelen való felügyelet szenved hiányt. Ha a pedellus költözik ki, akkor a szüntelen teendők miatt vagy neki kell mindig nállam lenni-e, vagy ha haza megyen, akkor nekem kell várnom vagy utána mennem.

De ez a bajok között még a legkisebbik. Ennél sokkal több a szűk helyiségben a czélszerűtlenség. Leszámítva azt, hogy a berendezett két tanteremnek északi oldala csaknem az ablakokig fel vizes, és télen ugy, mint nyáron rosz levegő jó és egészségtelen: az első osztályon oldalfélt és bütüben vannak ablakok, mi miatt az előadó tanárnak a bütüben lévő ablakokkal folytonosan szemben kell lennie. Ezekre pedig a szemben lévő épületek fehér faláról a nap sugarai oly vakító fénnnyel verődnek vissza, hogy az illető előadó tanár szemei alig képesek egy-egy órán keresztül kiállani a dicsőséget, míg más órán a sokkal setétebb második osztályba jut, a napfény miatt káprázó szemét megnyugtathatni. Itt már nem panaszolhatunk a világosság ellen, mivel az ablakok meglehetősen fenn vannak annyira, hogy a téli homályos napokon főképp rajzolni nem is mindenkor lehet, hanem csak a nap világosabb szakában. Hát a harmadik osztály, mely nem egyedik milyen lesz! Mindkettő nagyon szűk ténfogatú. A harmadiknak berendezendő szoba felett félig egy karzat van emelve, minek következtében a szobának fele része csak olyan magas, hogy annak tetejét a padlazaról is el lehet érni. Ezen törpe részről pedig egy lenyiló lappancs van mindig legurulható állapotban, mely nem várja azt, hogy a csintalan gyermek belekapaszkodjék, a nélkül is csupa jókedviből le-legurul, mi történt ez évenben is. Ez a pedellusnak nagyobbik leányát, hogy agyon nem sujtotta, csak annak köszönhetette, hogy egy kissé bátrabb állott. Már, hogy ha ezen szobában csintalan gyermekek lesznek, és hogy ha a fentebb érintett lappancs legurul, hogy fog-e érni vagy egyet vagy sem, azt a szoros helyiségből könnyű megítélni. A negyedik szoba plane akkora, hogy abba 10—15 gyermeknél többet bármilyen szorosan sem lehet bedugni. Hát testgyakorlatot hol tanítunk? Eddigelő még tanítottunk a vár háta megettéi téren, de a mult évben oda is nyári katonai laktanyák emeltettek, és most ott sem lehet tanítani. Tehát nem tanítunk sehol. Jól van, de ezért felelősségre von bennünket legelőbb az iskolaszék, mert a testgyakorló tanítónak 100 forintot fizet, azután pedig a nemzet és utókor, hogy ha nem tesszük meg azt, a mit megtenni hahatalmunkban áll.

(Folyt. köv.)

Gogán-Váralja, 1873. márcz. 24.

Egy hosszú élet, rövid leírását adjuk, mely méltó rá, hogy nevelésügyünk történetében aranybetűkkel feljegyeztessék. G.-Váralján január 15-én tették öröknyu-

galomra csik-szent-györgyi Mártonffy Gergely parait. — 82 évet munkásságban élt, életében építetté sirboltját, megrendelé érczkoporsóját, magának és nejeének, — de maradandó emlékét csak holta után emelé nevelési czélokra tett alapítványaiával.

A mily fáradhatlan, a mily munkás volt élete, — ép oly csendes volt halála, csendes, de következményeiben nemzetre, mint hazára áldásthozó.

A tiszta jellemek oly gyéren jelentkező típusa — a régi patriarchalis férfiak utolsóinak egyike hunyt el benne, ki a fényes eredményt, melynek életében örvendhetett, maga teremte: példás becsületessége, munkás szorgalma és ritka életbölcseje által. Kinek a sors minden földi boldogságot megadott, megtagadta tőle az apai örömeiket... 57 évig tartó boldog házassága gyümölcstelen volt, azért lett atyja közeli, azért távoli rokonainak, azért lett atyja faluja népének.

Hosszas, munkás és becsületes igyekezetének gyümölcse egy 70 ezer frtot érő szép nemesi birtok G.-Váralján, melynek egyes részleteit, hangya szorgalommal, erényekben gazdag nejeével, hordogatta össze, miként a szorgalmas méhe parányonként, de kitartó szorgalommal gyűjtögeti fáradalma gyümölcseit, hogy gazdagítsa általa az önalkotta kópút... E szép birtokot még életében adta át egyik rokonának Gál Józsefnek, egyszersmind őt nevezvén ki hagyományára végrehajtójának.

A mi a szép jellemű férfiúnak ércznél maradandóbb emléket biztosított, nem említve még életében a csiksomlyai katholicum gymnasiumnak a maga és a székelly-kereszturi unitáriusok tanodájának neje részéről adományozott 200—200 frtos adományokat — a valódi alapítványok, melyekkel fényt vetett életére, — csak holta után lettek letéve.

Özvegye: Konez Juliánna ma márczius 24-kén irta alá az okmányokat, melyek szerint hat ezer o. é. forint a kolosvári unitáriusok főtanodájának adományoztatott, hogy 3 ezernak kamatjából azonnal 3 jó erkölcsű növendék nyerjen ösztöndíjt. Három ezer forintnak kamatai 1900-dik évig tőkésítettessenek, mikor az addig felgyűlt tőke kamatai hat jó erkölcsű növendéknek osztásának ki ösztöndíjúl, mindaddig, míg tanulmányaikat akár a kolozsvári, akár valamely külföldi egyetemen bevégezték. Czime: „Mártonffy Konez alapítvány“ leendő.

Második a székelly-kereszturi unitáriusok tanodájában „Mártonffy Konez alapítvány“ czim alapított 2000 ezüst forint urbéri kötvényekben, melyeknek kamataiból évenként két jó erkölcsű növendék fog ösztöndíjt nyerni.

Végre harmadik „Mártonffy alapítvány“ a kolozsvári királyi tudomány egyetemen tétetett 1200 ezüst forint alappal, melynek kamataiból egy növendék fog segélyeztetni míg orvosi, jogtudori vagy mérnöki szigorlatot teendő.

Az alapítványok Konez Juliánna halála után egy évvel fognak életbe lépni, és hogy mindezen rendelkezések pontosan fognak végrehajtatni, kezeskedik arról a végrehajtó Gál Józsefnek ismert jelleme.

És most nyugodjanak a nemes porok! S emléke legyen áldott e hazában, melynek oltárára saját véres verejtékén szerzett filléreit tette áldozatul, hogy e haza nagy és boldog legyen...

Adjá Isten, ugy legyen!!

Egyik a tanuk közül.

Fővárosi levél.

Buda-Pest, 1873. márcz. 28.

A mult napok ismét az izgatottak körébe tartoztak. Pár hét óta ugyanis híre járt, hogy a kormány törvényjavaslatot szándékozik beterjeszteni egy „magyar leszámítoló és kereskedelmi bank“ tárgyában, melyre nézve többek közt az osztrák bank-vereinnal is szerződésre lépett; e hírt csaknem a nyomban követé azon második, hogy e terv megatlására Bécsben bizonyos körök s névszerint az osztrák pénzügyminiszter, de Pretis ur mindent elkövetnek; a hír utolsó fele részben valónak bizonyult, az ügy komoly fordulatot vett, annyira, hogy a magyar kormányelnök Szilágyi és collegája Kerkápoly Bécsbe hívtattak az uralkodó által a dolog tisztázására.

A két kormányférfi itt erőiesen kijelentette, hogy e dolog általában és kizárólag Magyarország belügye, s épen semmi beleszólása nem lehet senki idegennek.

A dolog annyira tisztában van, hogy tegnap már be is terjesztetett a 14. §§-ból álló rövid, de velős tartalmu javaslat az országgyűlés elé, s Kerkápoly teljesen megagyugtatta a Tisza Kálmán időközi interpellatiója által még jobban fölizgatott kedélyeket. Megint egy új fényes tette a jelen kormánynak, — mely ha tovább is oly lelkiismeretesen, annyi erélylyel és buzgósággal vezet hazánk ügyeit a nemzet bölcsének aegise alatt, mint eddig: akkor daczára annak, hogy némelyek ideiglenesnek és átmenetinek szeretik gunyolni, — bizonyára csak szerencsés és tartós uralmat jósolhatunk és kívánhatunk is számára.

Mint e lap olvasó közönségére különösen érdekes körülményt örömmel említem föl, hogy munkás igazság-

ügyminiszterünk már teljesen készen van, egy egészen új büntető törvénykönyvvvel, melyet a legközelebbi ülásszak alatt a háznak is be fog mutatni; az ismeretes szakfőfiutól csak kitűnő munkát várhatunk.

Curiosumként felemlitem, hogy e hó 24-kén a felső háznak is akadt egy báró Baldáchi gr. Somsich Iván(?) ur személyében, ki nem mást akar, mint az összes magyar egyházi javakra alapítani egy bankot, — szeretném tudni, mit szól ehhez a haza nagyobbik Somsicha?

*

A mult héten megint újdonsága volt a nemzeti színháznak. Fredró, egy leugyel gróf s neve már nem ismeretlen a magyar színpadon; új darabja „A mentor“, vigjáték 3 felvonásban. Az író nem valami nagy mester a mese alkotásban, hanem annál ügyesebb az élénk helyzetek s jelenetek teremtésében és ezek előnyeinek felhasználásában.

Az elmés társalgás, a folytonos vidám hangulat s a váratlan fordulatok elejétől végig élvezetessé teszik darabját, melynek egy pár hibája talán csak, mint említém a mese tulságos egyszerűsége s egy-két fölösleges személy alkalmazása.

A darab hosszabb ideig fogja föntartani magát, s ebben nagy érdeme van Szigeti József, Molnárné és Nádaynak, különben a többiek is kielégítőleg játszanak.

A legutolsó újdonságról, mely egy eredeti darab, csak következő levelemben fogok megemlékezni.

Marosi.

Helyi dolog.

— Április 1-én az Apolló-teremben tartott jótékonycélu előadás épen nem volt áprilist jártatás. Zene-, szavalat- és felolvasás, mindenik gyönyörködtette a szép számmal felgyűlt közönséget. Már az 1-ső szám, Bethoven classicus C moll Trioja kellemesen készítette előre a hallgatókat a következő több darab meghallgatására. Mentovich Gyula, Wégler Gyula és Dicső Béla correct játéukból kiolvashatók a pietast, melylyel a zenevilág colossalis szerzője iránt feltétlenül viseltetnek.

Kerekes Samu prologja, mind a dióhajba szorított rövidségért, mind a csinos köntöcsért, mind a folyékony szép előadásért nagyon tetszett.

Schuller Luiza zongorajátéka, most is mindég, teljes elismerésben részesült, mely többszöri tapsban és kihívásban lett nyilvánitva.

Balás Antal a virágokról oktatólag gyönyörködtetve olvasott. Az, a ki Olaszont, a Giardino di Mondo-t szépsézet körüli buvárkodással utazta meg, az aztán tudja szeretni s szeretettetni az ártatlan virágokat. Örömmel hallgattuk.

Lázár Luiza erős, csengő fiatal hangjánál volt, melylyel igazán jól tud elbánni, s a hangsúlyozásban, érzékeny megható kifejezésekben, szóval: a szavalati modulatióban valóban szépen kimvelte magát.

Dr. Vályi Gábor magyar dalai rendkívül tetszetek. Magyar dalok, Vályi pompás hangja, s művelt előadása után! az ünnepi dolog.

Reich Lajos nekünk még egyszer se tetszett ugy, mint ma. Talán azért is, mert Briccalditól játszott, mi pedig Briccaldit kiválóan szeretjük. Egyébiránt is nekünk legalább ugy tetszett, hogy Reich Lajos ma esti Ansatzza kitűnően kedves volt

Kerekes Samu „Luttrija“ ma este kijött, s mi bizonyosan tudjuk, hogy ő a „Humoreszk“-re tett számával nyert.

Nagy János szép izléséről a jól választott költemény tanuskodik. Jó kifejezéssel és sikerrel tett előadása szavalati képességét mutatta be a közönség előtt.

Czach Antal s kedves fiatal tanítványai, a helyi ev. ref. főtanoda növendékei, a szerencsés tapintattal összeállított Egyveleg érzésteljes előadásával szépen koszorúzták meg a minden tekintetben sikerült egész előadást.

Szóval: mind a pályadíjalap, mind a közönség nyertek a ma esti kellemes előadás által.

VEGYES.

— Egy thüringiai felhívás. Édes jó emberem!

A te fiad csupa unalomból szedi le a veréb, a poszáta és más madarak fészkeit, mindegy az neki, ha a fészeken tojások vagy madárfiókák is vannak. Pedig ezen fiókák mindenike naponként 50 darab hernyót és más férget pusztít el egyre másra, melyet neki az öregek hordanak az éteté alatt. Naponként 250 darab hernyó. Ez az étetés tart 4—5 hétig; mondjunk 30 napot. És így egy fészek 7500 hernyót ér. A hernyó egyék mindennap csak egy virágot le, mely gyümölcsöt adott volna, ugy egy hernyó 30 nap alatt 30 gyümölcsöt és 7500 hernyó 225,000 gyümölcsöt pusztít el. Ha a te fiad csak egy ily madárfészket bántott, már 225,000 darab almával, szilvával vagy cseresznyével kevesebbet terem neked vagy szomszédodnak a kert. És a hernyó naponként nem csak egy virágot pusztít el, és a te fiad nemcsak egy fészket szed le, és így a te károd még nagyobb lesz. Lássad, — ez a te károd. — Sokat ér egy madárfészek.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében az 1873. év április hó 7-én és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

II-ik Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. bíró által.
Wetterstein János s. t. Nagy Lajos e. bérlemény átengedése i., Kohn Abraham Báldi Sándor s. t. e. 140 frt i., Simó Péter ifj. Milka Mihály e. kártérítés i., Gagy György Jere Izsák e. sommás v. h. i., Bene András Borcsán József e. ünnötínó visszaadása i., Schoppelt Mária Sándor Simon e. 79 frt 93 $\frac{1}{2}$ kr i., Arméanu Mária Stenese György e. 40 frt i.

Sándor János k. t. r. bíró által.
Koplovits Izsák Rácz Szija e. 40 frt s. jár. i., Kriszta Mátyás Pliha Ferencz e. 269 frt 44 kr i., Boér Lajos Pap Sámuel e. 4 frt 30 kr i., Szucs Nikuláe Katoná Nikuláe e. sommásyh. i., Mán Siliman Okos. Péter e. 10 frt tuvarbér i.

Pipos Péter k. t. r. bíró által.
Rothfalva község Klein Márton 250 frt i., Stingé

Vaszilie Dsuvelka Opra e. birtokh. i. Russu Juon Pitisiu Bukur e. 28 frt i. Larion Juon Szucilla Varnoán Juon e. 32 frt i. Bakó István Gocz Sámuel e. 59 frt 49 kr i., Neurühner Sándor Schreiber Frigyes e. végrehajtás megszüntetése és egy váltó kiadása i.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Kir. kincstár Guzman Dénes e. vételár felosztás i., Gáspár István Miriszlai István e. 2 db. fekvő visszaadása i. Nussenfeld Móricz Turteltaub Sámuel s. t. e. 123 frt i. Ercei Miklós Pap Istina e. 40 frt 23 kr i., Novák Antal Dávid Antal e. 150 frt i. Butyka József Vajna László e. sommásyh. i., Lösing Sándor Prohászka József e. 2 frt 60 kr i.

Ilyés Károly k. t. p. bíró által.

Kövér Lajos, mint Kövér Susa Gyámja, Osutak László fia László e. atyaság elismerés s gyermektartás i. Harnik Dávid Deák Mihály e. 70 frt s. 14 véka elegy-buza i. Tauffer József Schuller Károly e. 176 frt 58 kr i. Áspis Sámuel Szakács István e. 165 frt i. Rausburg A. Weisbach Jakab e. 57 frt i. Morscher Károly Teleki Mihály e. ügyvédi díjak i. Hechler Krisztina Simon Gergely örökössei e. 99 frt i. Régenbogen Sámuel Margi-

nián Pável e. 223 frt 80 kr i. Fingerhut Klára Padé Gyula e. 31 frt 78 kr i. Blum Lipót csódtömögé Fri man Abraham e. 177 frt s. járuléka i. Bartis Ferenc Gál Imre e. birtokh. i. Kövessi Sigmund Pálhegyi Ar rás e. 458 frt 80 kr i. Babos Károly Varga János t. e. lefoglalt és elbcsült ingók i. Frankovits Háni bcs osztr. ált. bank s. t. e. lefoglalt ingók végr. alóli kisz kítása i. Csiki János Borbély Pál e. 130 frt i., ifj. Sándor István Mezei Sigmund e. 3 szeker trágya elvitale Geisz József Pupu Juon s. t. e. 21 frt 72 kr i. Geo Thomae Ráiger Mihály s. t. e. 33 frt 3 $\frac{3}{4}$ kr i., ügy Bíró Sándor Balló Lajos e. 66 frt 96 kr i.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfy Gábor k. t. r. bíró által.
M.-Sámsondi volt kiváltságos ns. birtokosok, od való volt urbéresek és szabad székelyek e. tagosítás közlegelő elkülönítés i., özvegy Korda Ádámné, s illet leg jogutóda Korbuly Bogdán Vincze Pista e. egy tel állomány visszabocsátása i., Mártonffy Albert Korha Tom e. egy majorsági birtok s kultartozékai kiittétetése irán

Felölös szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 60 1873.

(36)

3—3

D. b.

Pályázati hirdetmény.

Marosszék jobbágyfalvi járás alólirt dullóbiztossá által ezennel közhirre tétetik: hogy az e járásban megalapított 4 csoportos képző községi és körközségi állomásokra körjegyzői pályázat nyitattik,

Ezen megalapított négy jegyzői állomás a következőképpen vagyon beosztva:

- K.-Remete önálló nagy község.
- Köszvényes, Mikháza, Deményháza, Márkod, Kendő, központ Mikháza.
- Jobbágytelke, Hodos, Ehed, Iszló, Vadad, központ Hodos.
- Buzaháza, Ny.-sz.-Márton, Csikfalva, Jobbágyfalva, Méja, központ Csikfalva.

A községi, illetőleg körjegyző évi fizetése minden egy állomásonál 400 frt o. é. minimum szállás, és irodai szerek természetben vagy mérsékelt mennyiségű pénzben.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állomásokra pályázni szándékoznak, hogy törvényszerűen felszerelt folyamodványaikat 1873. április hava 5-ik napjáig ezen dullóbiztossághoz adják be.

Önként értendő, hogy a pályázni kívánók folyamodványaikból tüzetesen kitűnve kell lenni, hogy ezen négy jegyzői állomás közül melyik csoportba kíván fellépni.

A jobbágyfalvi járás dullóbiztossától Mikházán 1873. márczius 15.

Kovács Antal
d. biztos.

Sz. 1931. 1873.

(40)

1—3

Hirdetmény.

Maros-Vásárhely sz. kir. város tanácsa által közhirre tétetik, miszerint a városi képviselő bizottságnak idei 1550/46 sz. a. kelt határozata folytán a városi közönség tulajdonához tartozó téglagyár, minden ahoz tartozó két égető kemenczével és egy téglá, cserép és drainagé csöveket vető calayton féle angol géppel együtt úgy szintén 7 és $\frac{1}{2}$ holdnyi területű első osztályú szántó föld és kaszáló rétek mely fekszik a Szt-György-utca végén lévő felső postakert nevet viselő határ részen: **jövő április hó 12-ik napján d. e. 9 órakor** ezen városi tiszti háznál f. év november hó 15-ik napjáig terjedő időre közárverezés útján a többet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Mely árverezésre vállalkozni kívánók oly hozzá adással hivatnak meg, hogy az árverezési feltételek az árverezés napja előtt a tanács irodájában bár ki által megtekinthetők.

Írásbeli ajánlatok (offer) elfogadtatnak, melyek az árverezés megkezdése előtt polgármesteri kézbe lesznek beadandók.

M.-Vásárhelyt, 1873. márczius 29-én.

A városi Tanács.

!! Bécsi világkiállításra!!

A m. k. világkiállítási bizottság felügyelete alatt álló utazási és elszállásolási ügyeknél megbízott, jául kinevezvén, ezennel tudatom a n. é. közönséggel, hogy április hó 15-től kezdve a bécsi világ kiállításra utazni szándékoznak az oda és vissza utazásra szóló vasúti-jegyek, továbbá: Kényelmes szállások, egyes szobák jutányos árért iródban megrendelhetők. Utazási jegyek csak a II. és III. osztályra adatk. Az árak iránt személyesen, vagy bérmentes levelek által bővebb felvilágosítással szolgál.

Kádebbó István.

ügynökségi irodája főtér.

Válasz csak bérmentes levelekre vagy fizetett sürgönyre adatik

(38)

1—3

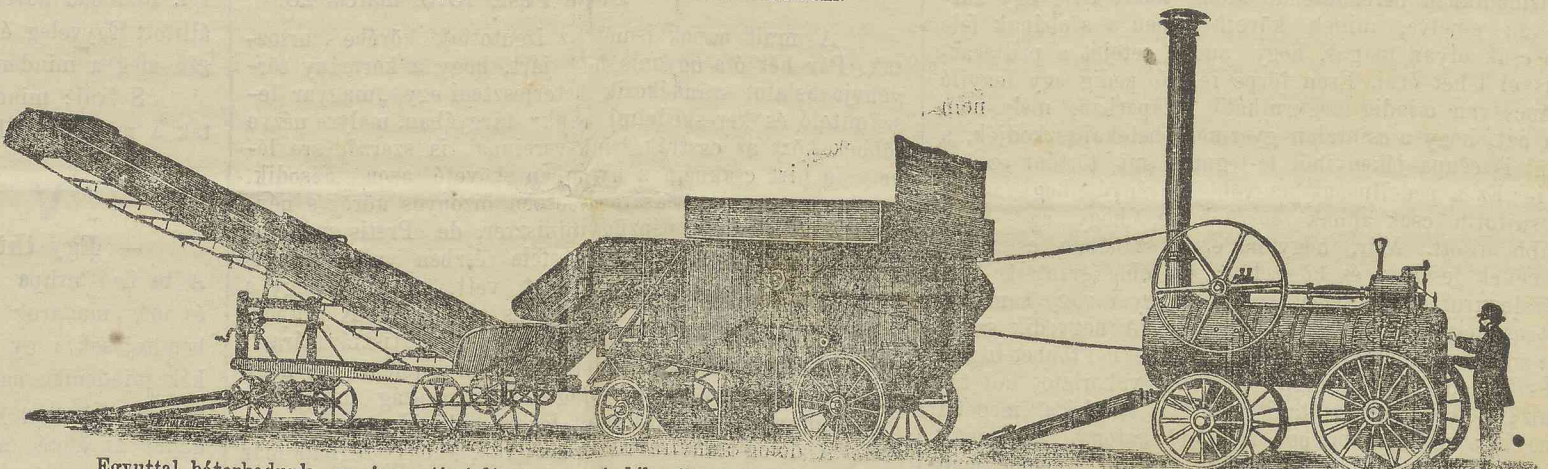
Eladó telek.

A tyukszer-utczába 231. szám alatti telek örök áron eladó; a vételár felett értekezhetni lehet Deák Ferencz-utca 357-dik szám alatti háznál.

ROBEY & Comp. LIMITED.

Iroda: Pesten, üllői-ut 1. szám.

Ezennel van szerencsénk a n. é. gazdaközönség és iparos urak tudomására juttatni, miként ujonnan felszerelt műhelyeinkben, mindennemű gépjáratásokat elfogadunk és bármilyféle a gépészeti szakmába vágó munkákra vállalkozunk, melyekre vonatkozó megrendeléseket legpontosabban és leggyorsabban végrehajtani első kötelességünknek fogjuk tartani. Hogy azonban gőzgépek és cséplő gépek javításokkal május és júniusban túlhalmozva ne legyünk, kérjük az e tekintetben megrendeléseket és kijavítandó gépeket mi hamarabb hozzánk beküldeni.

Együttal bátorodunk az igen tisztelt venni szándékozóknak különös figyelmükbe ajánlani, mivel már eddig is számos megrendelésünk vannak, az országszerte legjobb hirben álló

Patent vasrámás gőzcséplőgépeinkre

és mivel igen valószínű, hogy későbbben megrendelésekkel túl leszünk terhelve, kérjük erre vonatkozó megrendeléseket, ép úgy juhmosásra alkalmas szivattyukra, sorvető-, kaszáló- és cséplőgépekre, kazalrakó-gépekre, lógereblyékre stb.

minél előbb kezünkhez juttatni, hogy azokat a szokott pontossággal még jóval ez idény előtt szállithassuk.

Dúsan felszerelt raktárunk meglátogatása végett ezennel tiszteletteljesen meghívjuk a n. é. gazdaközönséget és kívánatra szívesen szolgálunk ingyen képes leírásokkal és árjegyzékekkel.

A bécsi kiállításon Robey & Comp. Limited a pesti cég főnöke által Szekrényessy Kornél ur által lesz képviselve, ki bármily tudósításokkal és tanácsokkal szívesen fog szolgálni. Levelek vagy Pestre üllői-ut 1-ső szám alá intézendők, vagy Szekrényessy Kornél urhoz Bécsbe, Wandl szállodába (Petersplatz).

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt, az ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1873.